

Al Manresa li toca cara en un final d'infart

BÀSQUET-ACB. Després de molts partits perduts en els últims instants, el Manresa ha aconseguit una treballada victòria davant el Uxue Bilbao per 82-79. Els manresans han jugat uns grans primers trenta minuts que els han permès entrar a l'últim quart amb 19 punts d'avantatge. En els últims deu minuts els homes de Ponsarnau han tornat a mostrar la seva pitjor cara i a punt han estat de veure com el rival els tornava a remuntar.

Un *mate* d'Asselin obria el marcador marcant el que seria la tònica del primer quart. El Manresa sortia molt ficat en el partit, amb una gran intensitat als dos costats de la pista. El Uxue Bilbao semblava tenir el cap en un altre lloc, i això ho aprofitaven els locals per posar-se a 9-3 en els primers dos minuts. Cinc punts seguits d'Hervelle tornaven a posar la igualtat en el marcador i donaven pas a uns minuts on ambdós equips intercanviaven cistelles, arribant a la meitat del quart amb un igualat 14-12. Aleshores el Manresa treia la seva energia i de la mà d'un gran Palsson (autor de vuit punts) trencava la igualada: parcial de 9-2 i 23-14 a dos minuts pel final. Els dos equips movien constantment la banqueta: els manresans buscaven mantenir l'alt ritme que imprimien al joc, i els bilbaïns buscaven trencar-lo. Però era el Manresa el que es sortia amb la seva, acabant per davant al final del primer quart: 27-20 després d'una cistella sobre la botzina de Raul López. Els aficionats manresans gaudien amb el joc del seu equip, i amb l'actuació de l'últim fitxatge: Aleksandrov anotava 5 punts i capturava 3 rebots en 7 minuts de joc.

El segon quart començava amb la mateixa dinàmica que el primer, amb els manresans portant el ritme del partit davant d'un Bilbao que no trobava el seu joc. Hanga tornava a posar els nou punts d'avantatge amb una esmaixada (31-22), provocant la indignació de Katsikaris amb els seus homes. Ponsarnau decidia aleshores canviar el director de joc, fent sortir Hernández per Creus, amb nefastes conseqüències per a l'equip: en tan sols dos minuts el Bilbao aconseguia posar la igualtat en el marcador (33-33) després d'un parcial de 2-11 amb López com a cap d'operacions i Pilepic i Moerman com a anotadors. Però quan pitjor pintaven les coses per als locals, Asselin recordava al jugador que va ser en anys anteriors i es posava l'equip a l'esquena, anotant deu punts de forma gairebé consecutiva que mantenien el Manresa en el partit. Un d'ells significava el punt 100.000 del Manresa en l'elit, després d'una espectacular esmaixada. Una penetració de Pilepic tancava el quart amb un igualat 45-43.

El Manresa sortia desorientat a la represa: dues pilotes seguides perdudes permetien al Bilbao posar-se per davant (45-47) per primera vegada des del 2-3 inicial. Semblava que el Manresa tornaria a veure com se li escapava un partit que havia dominat durant molts trams, quan Hamilton posava el 48-49 després d'una gran assistència de Mumbru. Però apareixia la llum a Manresa: DeVries es posava el seu millor vestit d'anotador i anotava el seu segon triple consecutiu per iniciar uns minuts de màgia al Nou Congost. Els locals tornaven a pujar la intensitat, traient del partit els bilbaïns: com a mostra, la tècnica que rebia un Mumbru desencaixat per el terratrèmol manresà. La tècnica arribava en el pitjor moment per al Bilbao, amb un parcial de 11-0 del Manresa (59-49). DeVries anotava els dos tirs lliures i a continuació anotava el seu tercer triple en el quart. Creus recuperava la pilota en el sac de fons i Hanga anotava de dos per tancar un parcial de 18-0: 66-49. Moerman anotava un triple que no era més que un miratge per a un Bilbao totalment fora de joc. El públic embogia amb la cistella d'un magistral Creus sobre la botzina, que tancava el quart 73-54. El parcial del quart era de 28-11, amb un Bilbao incapaç d'anotar en més de cinc minuts, en els que fallaven tot el que tiraven, al contrari d'un Manresa en estat de gràcia.

L'últim quart començava amb dos triples del Bilbao (Lopez i Vasileiadis) que aturaven la festa del Nou Congost: 73-60 i el fantasma de totes les remuntades rebudes fent acte de presència. Però el Bilbao era incapaç d'aprofitar-se dels nervis i errors d'uns manresans amb massa por al cos per

poder jugar amb normalitat. Els dos equips es passaven fins a tres minuts sense anotar ni un sol punt, combinant errors en el llançament amb constants pèrdues de pilota. Un 2+1 de Hamilton trencava la mala dinàmica i posava més por als locals: 73-63. Però la seva cistella servia de reacció als locals, gràcies a l'aportació dels veterans Laviña i Asselin, que tiraven d'experiència per mantenir el Manresa amb vida. Però els bilbaïns aconseguien anar retallant a poc a poc de la mà de Hamilton, Vasileiadis i Mumbru. Precisament aquest últim (renyit amb el públic durant tot el partit) anotava cinc punts consecutius que posaven el 82-77 a un minut pel final. El Bilbao fallava fins a tres triples en la mateixa jugada que donaven vida al Manresa, després d'una cistella de Moerman que posava el 82-79 a falta de sis segons pel final. Quan semblava que la por desapareixia, Hernández es botava la pilota al peu, deixant 4 segons al Bilbao per fer un últim llançament. Raul Lope fallava en l'intent de forçar la pròrroga i els manresans veien com, per fi, la sort els somreia: 82-79 i vital victòria pel Manresa.